

Sygn. akt: I 1 C 1716/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) z siedzibą w W.
przeciwko B. K.

o zapłatę

I uchyła wyrok zaoczny z dnia 16.12.2015r.

II oddała powództwo w całości;

III kosztami postępowania w kwocie 655,00 złotych, w tym 600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego
obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód , (...) Spółka zoo Spółka (...) w W. pozwem z dnia 16 listopada 2011 r. , wniósł o zasądzenie od pozwanej B. K. kwoty 2999,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana oraz Bank (...) SA zawarli w dniu 03 lutego 2008 r. umowę kredytu gotówkowego , na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W dniu 11 kwietnia 2011 r. Bank (...) SA zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Powód wyjaśnił, iż na żadaną pozwem kwotę składają się: należność główna w wysokości 2862,14 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 137,84 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową.

(pozew – k. 2-3.)

W dniu 29 grudnia 2011 r., w sprawie o sygn. akt I 1 Nc –e (...), Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Lublinie - Zachód wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 4)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana B. K. wywiodła sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż nie otrzymała nakazu na aktualny

adres zamieszkania, który wskazała już na etapie podpisywania umowy z bankiem i nie wiedziała o toczącym się postępowaniu, dopóki komornik nie jej konta.

(sprzeciw – k. 8-9v)

Postanowieniem z dnia 9.6.2015r Sąd Rejonowy w Lublinie –Zachód przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Gdyni stwierdzając skuteczność wniesionego sprzeciwu i uchylając nakaz zapłaty

(postanowienie k. 12v)

Powód, po przekazaniu sprawy, podtrzymał żądanie pozwu w całości. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty kredytu w terminach wskazanych w umowie kredytowej, nie zaprzeczyła istnieniu zobowiązania.

(pozew – k. 23-25)

Pozwana nie wzięła udziału w sprawie, nie stawiała się na rozprawę w dniu 16.12.2015r, nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie zaprzeczyła twierdzeniom powoda co do meritum sprawy, mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy, dlatego Sąd wydał w tej sprawie wyrok zaoczny, zasądzający w całości zgodnie z żądaniem, albowiem, na tym etapie postępowania, żądanie pozwu nie budziło wątpliwości, co do swej zasadności wykazanej przez powoda

(wyrok zaoczny k. 67)

Pozwana złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego i zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k. 71-72, 77-80)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3.2.2008r. pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a B. K. doszło do zawarcia umowy o kartę kredytową Euro-V. nr (...) z limitem w kwocie 2700 zł na czas określony do dnia ważności karty tj. 28.2.2010r.

okoliczność bezsporna, a nadto umowa o kartę kredytową – k. 26-28,

W dniu 6 kwietnia 2011 r. pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a (...) Spółka zoo Spółka (...) w W. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności. W załączniku do umowy przelewu wierzytelności nie wskazano, iż przelewem objęto m. in. wierzytelność w stosunku do B. K. wynikającą z umowy nr (...) zawartej w dniu 3 lutego 2008 r., albowiem załącznik jest nieczytelny.

okoliczność niesporna, a nadto umowa sprzedaży wierzytelności - k. 31-37, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 38,42

(...) Spółka zoo Spółka (...) w W. nie wystawił wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, w którym by stwierdzono fakt nabycia w dniu 6 kwietnia 2010 r. od Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelności względem dłużnika B. K., wynikającej z umowy o kartę kredytową Euro-V. nr (...) z limitem w kwocie 2700 zł na czas określony do dnia ważności karty tj. 28.2.2010r, ani wezwania do zapłaty.

okoliczność niesporna,

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, a nadto nie budziły one wątpliwości Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód w dniu 5.4.2016r nadał w siedzibie operatora pismo procesowe, które w dniu 11.4.2016r o godz. 10,43 dotarło do wydziału i akt sprawy, po zamknięciu przewodu sądowego i wydaniu wyroku. Sąd zobowiązał powoda do ustosunkowania się do zarzutów p ozwanego w terminie 7-u dni i przedłożenie w ty terminie dowodów. Zobowiązanie do pełnomocnik powoda otrzymał w dniu 3.3.2016r, a termin 7-u dni upłynął w dniu 10.3.2016r bezskutecznie/ por art. 207, 217, 230 kpc/. Jest oczywistym, że pismo to złożono po terminie i po ogłoszeniu wyroku, więc nie może być brane pod uwagę.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę karty kredytowej, z której wywodził swoje roszczenie objęte pozwem, wskazując jednocześnie, że wierzycelność dochodzoną pozwem nabył na podstawie umowy przelewu wierzycelności z dnia 6 kwietnia 2011 r. (art. 509 k.c.). Pomiędzy stronami ma zatem zastosowanie przepis art. 513 § 1 k.c., z którego wynika, że dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzycelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. i pozwaną B. K. łączyła umowa o kartę kredytową. Poza sporem pozostawało również to, że pomiędzy powodem a Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. doszło w dniu 6 kwietnia 2011 r. do zawarcia umowy przelewu wierzycelności.

Podstawową kwestią sporną, w związku z podniesionym przez pozwaną zarzutem przedawnienia, było ustalenie czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone czy też uległo już przedawnieniu. Sporne było również to, kiedy bieg terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia się rozpoczął.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przechodząc do zasadniczego zarzutu pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6. ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, która obowiązywała w chwili podpisywania umowy o kartę płatniczą, roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat, o ile przedawnienie nastąpiło do chwili wejścia w życie ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 7 października 2013r i nie stosuje się wtedy art. 118 k.c.:” jeżeli przepis szczególnie nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepis art. 120 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.”

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w niniejszej sprawie termin ważności karty, a więc i zakończenia umowy o kartę kredytową upłynął w dniu 28.2.2010r i od dnia 1.3.2010r łącząca pozwaną i poprzednika prawnego powoda (będącego bankiem) umowa o kartę przestała obowiązywać, a ewentualne roszczenia stały się wymagalne. Pozew zaś w tej sprawie został złożony w dniu 16.11.2011r- przed upływem terminu przedawnienia, które w tej sprawie nastąpiło by w dniu 1.3.2012r, przed wejściem w życie ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek, nie uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Art. 14 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, która obowiązywała w chwili podpisywania umowy o kartę płatniczą, stanowi, że:”1. Przez umowę o kartę płatniczą wydawca karty płatniczej zobowiązuje się wobec posiadacza karty płatniczej do rozliczania operacji dokonanych przy użyciu karty płatniczej, a

posiadacz zobowiązuje się do zapłaty kwot operacji wraz z należnymi wydawcy kwotami opłat i prowizji lub do spłaty swoich zobowiązań na rachunek wskazany przez wydawcę.”

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty i będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Powód nie przedstawił dokumentów w postaci :wypowiedzenia umowy o kartę kredytową z dnia 3.2.2008r, ani dowodu doręczenia tego dokumentu pozwanej, załącznika do cesji wierzytelności, z którego by wynikało, ile i z jakiego tytułu wynosił kupiony dług. Wobec złożenie sprzeciwu od wyroku zaocznego, Sąd jest zobowiązany wnikliwie badać okoliczności, które wskazano jako uzasadnienie pozwu.

Pozwany kwestionował w całości żądanie pozwu, skoro sprzeciwił się egzekucji komorniczej, chociaż wyraźnie tego nie wyartykułował. Powód nie udowodnił , że jego żądanie w wysokości 2999, 98 zł wynika z umowy o kartę kredytową zawartej przez jego poprzednika prawnego z pozwaną, nie wykazał istnienia długu i nie uzasadnił wysokości istniejącego długu, więc nie udowodnił swego roszczenia .

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż powództwo w całości podlega oddaleniu.

W szczególności, nie wiadomo czy i w jakiej wysokości poprzednik prawny powoda miał wierzytelność wobec pozwanej powstałą z umowy o kartę kredytową z dnia 3 lutego 2008r. Należy wskazać, iż powód poza umową cesji wraz z nieczytelnym wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji, umową źródłową o kartę , nie złożył żadnych dokumentów – dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje i to właśnie w tej wysokości , nie złożył wypowiedzenia umowy o kartę, co do którego nie wiadomo, czy i kiedy zostało dokonane ,nie złożył wezwania do zapłaty, ani żadnych dokumentów – dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje właśnie w tej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I wyroku na podstawie art.6 k.c. w zw. z art. 14 cyt. ustawy oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód i tylko on poniósł koszty procesu, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.